

1948-07-29

SENDER

Carl-Henning Pedersen

RECIPIENT

Else Alfelt, Vibeke Alfelt, Kari-Nina Pedersen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Dansk

Sender's location:

Island

Recipient's location:

København

Mentioned people:

Svavar Gudnason

Erick Stuckmann

Mentioned locations:

Hornafjörður

Archive:

Carl-Henning Pedersen & Else Alfelts

Museum, arkiv M1

Topics:

Island

TRANSCRIPTION

Hornafirdi, Island, Torsdag 29. Juli 48

Kære Else Vipse og Kari!

Det var lidt underligt at I rejste. Men det var sikkert den eneste maade vi kunde klare det paa. Der er intet sket – saa jeg har ingen penge faaet. Svavar prøvede den mand der var interesseret i "kløften" – men det gik ikke. Heller ikke Købmanden som Gestur kom med – har ladet høre fra sig. Jeg laante 100 Kr af Svavar, dagen efter I var rejst – og han har saa foruden betalt billetten på Hekla og maden der ombord. Jeg er jo lidt nervøs for hvordan det skal gaa her. Jeg har derfor heller ikke faaet sendt svar til Struckmann. Naar jeg ikke aner om jeg har penge til rejsen – er det jo sin sag at love at ordne udstillingen. Men nu maa jeg jo se hvordan det gaar.

Jeg haaber at I kom godt hjem. Og jeg haaber at det bliver til noget med at I kommer en tur over til Bornholm. Det er ingen grund til at spekulere paa det med skolen. Har I været i forbindelse med Jens? Og havde han nogle penge?

Jeg fik ellers ordnet saa nogenlunde i Classons hus. Jeg fik syet sengene og Vasket gulvene – lagt de 27 kr ind i æsken – alle billederne blev kørt ind i havnehuset – jeg købte 3 kg melis og stillede op ved siden af huggesukkeret. Søndag aften kom Gestur og hans kone og ham han en dag havde med – med hans kone – og de havde noget dejlig kirsebærlikør med – saa vi havde det meget hyggeligt inden jeg rejste.

Selve rejsen hertil Hornafj gik meget ligetil. Skibet Hekla sejlede meget hurtigt. Vi havde en dejlig køje på 2. klasse. Desværre laa der saa meget taage inde over land – saa det blev ikke saa meget med at se. Der var ogsaa temmelig store bølger – saa vi gyngede en hel del. Asta var noget søsyg. Men jeg var oppe paa dækket hele Mandagen og nød det. Vi lagde ind til Vestmannaøerne – hvor der gik folk i land – og nye kom paa. Det vil sige – skibet kom ikke ind i havnen – det lagde sig til anker i læ af øen – og saa kom der en fiskerbaad ud. I saa vel ogsaa øerne – for I maa jo ha passe-ret dem paa omtrent samme tidspunkt som vi om fredagen – eller maaske lidt senere. Vi var der ved 8. tiden om morgenen – og startede fra Reykjavik kl. 11 om aftenen.

Naa – Mandag aften kl 9. skulde vi være ved Hornafj. Men vi sejlede lige forbi. Skibet kunde ikke gaa ind i fjorden paa grund af for store bølger. Og inde paa land ville de ikke ha noget med at sende en fiskerbaad ud paa søen – saa vi kunne komme ind med den. Der var sikkert ogsaa nogen risiko ved at komme ombord i en saadan lille baad ude i de store bølger. – saa jeg tænkte at det ærlig talt var meget rart at vi sejlede videre til et

roligere sted. Omtrent 100 km. maatte vi sejle nordligere - og til alt held laa der en lille parketbaad - herdue breid - som var forsinket - og til den var der telegraferet saa den ventede paa os. Kl. 2 om natten kom vi over i den - først ned i en fiskerbaad - der var ingen havn der - men ret roligt vand - vi kom ned i en kahyt nede i bunden af parketbaaden. Der var mægtig varmt - og Asta blev søsyg igen med det samme. Vi var sammenstuede dernede. Til at begynde med sad jeg paa en stol og lagde hovedet ned paa armene paa bordet og forsøgte at sove. Men jeg kurede ustanselig frem og tilbage paa bordet. Det var ikke til at holde ud. Saa rejste jeg mig - og Svavar spurgte om jeg lev søsyg. - Men det var jeg nu ikke. - og svingede over til en krog i kahytten hvor der laa en rygsæk. Op ad den faldt jeg saa i søvn. - og vaagnede først ved halvottetiden da vi var kommet til hornafj. Vi laa en halvtimes tid uden for indsejlingen og ventede paa lods. Vi gængede op og ned. Inde paa fjorden kom vi saa over i en fiskerbaad og saa endelig i land. Svavars bror, lægen - stod og tog imod os - og saa hjem til hans forældre og drikke stort kaffebord.

Hos Svavar har jeg saa boet nu i nogle dage - og har faaet et værelse. Hans far er mægtig sød - en rar gamling - der arbejder nede i brugsen. Moderen er meget reserveret - men det er hun sikkert over for alle fremmede. I det mindste har jeg faaet god mad i nogle dage. I dag har vi faaet laksør-red som Svavar og jeg var ude og fange paa fjorden i Gaar. Vi havde net med og satte - og holdt saa øje med om nogle af korkpropperne bevægede sig - saa var der gaaet en laks i garnet - og Svavar var mægtig gesvindt til at faa fat i den. Vi fangede 16 - saa det var ikke daarligt.

I Gaar var vi ogsaa henne hos brugsforeningsbestyreren og saa paa de værelse han havde lovet at vi maatte bo i. Det er meget primitivt, men jeg tror at jeg flytter derhen paa Mandag. Det er en ret stor stue med en masse trækojer. Det bruges om Vinteren, naar der i havnen kommer mange fi-skerbaade - og fisker derfra.

Men Omegnen her er dejlig lige saa dejlig som vi har hørt det beskrive. Selve fjorden med det grønne land omkring og ude omkring igen - alle bjærgene. Til den ene side - mod vest - de store jøkler - som man ser skærer sig gennem bjærgene ned mod Fjorden, helt til venstre - det højeste bjærg paa Island - men det syner nu noget mindre end de andre bjærg her omkring - fordi det er længere borte.

Den første dag vi var her spadserede jeg en tur ad landevejen et stykke ind over det grønne land. Og da var solen fremme - efter at det havde været graavejr i flere dage. I gaar - da vi var ude paa fjorden var det taage - og man kunde ikke se ret langt. Her høres ret kraftig brænding - havet der støder mod de lange smalle landtanger - eller sandtanger der ligger foran

hele den brede fjord.

Nu haaber jeg at jeg faar anledning til at komme nogle ture ind i bjærgene
– i det mindste vil jeg selv foretage nogen.

Lige nu efter kaffen snakkede jeg med Svavar om den Udstilling i
Reykjavik. Men han gav mig ikke noget rigtig raad om hvad jeg skulde
gøre.

Ha ´ det nu godt til vi ses – og jeg haaber at I har Penge – mange kærlige
hilsner fra jeres Henning

Kære Edele venner og Kære.

Harnaferdi Island, Torsdag 29 Juli 48.

Det var lidt underligt at I rejste. Men det var sikkert den eneste maade vi kunde klare det paa. Der er intet sket - saa jeg har ingen penge faaet. Svavar prøvede den maade der var instrueret i "kloppen" - men det gik ikke. Heller ikke Kobbmanden som Gestis kom med - har laant hørst fra sig. Jeg laante 100 Kr af Svavar, dagen efter svar rejst - og han har saa farmaen betalt billetten paa Skibet og maaden der ombord. Jeg er jo lidt nervøs for hvordan det skal gaa her. Jeg har derfor heller ikke faaet sendt svar til Strömkjær. Naar jeg ikke aner om jeg har penge til rejse - er det jo sine sag at love at arde nok billigen. Men nu maa jeg jo se hvordan det gaar.

Jeg haaber at I kom godt hjem. Og jeg haaber at det bliver til noget med at I kommer en tur over til Bornholm. Der er ingen grund til at spekulere paa det med skolen. Har I været i forbindelse med flere? Og havde han nogle penge?

Jeg fik ellers ardent saa meget mindre i Olofsonens lomme. Jeg fik dygt senger - og Vasket guld - laet de 27 Kr ind i Øken - alle billetter blev købt ind i havnebyen - jeg købte 3 kg Melis og stillet op ved siden af byggeskibet. Søndag aften kom Gestis og hans kone og han har en dag haade med - med ham kom - og de havde meget dejlig Rindbarstikar med - saa vi havde det meget hyggeligt inden jeg rejste.

Selve rejsen her til Harnaferdi gik meget ligetil. Skibet fikke sig selv meget hurtigt. Vi havde en dejlig koge paa 2. klasse. Derovre saa der saa meget paa sig med

over land - Saa det blev ikke saa meget med at se.
Der var ogsaa temmelig store Bølger - saa vi gængede
en hel del. Anka var meget sørg. Men jeg var oppe
paa dækket hele Mandagen og nød det. Vi lagde ind
til Viskmannsøerne - hvor der gik folk i land - og nye
kom paa. Det vil sige - Skibet kom ikke ind i haven
- det lagde sig til anker i de af åen - og saa kom
der en fiskerbaad ind. I saa vel ogsaa åerne - for I
maa jo ha passet dem paa omkring samme
nedspringet som ^{om tidligere} vi - eller maaske lidt senere. Vi var
der ved 8. tiden om morgenen - og startede paa Reykja-
vik kl. 11 om aftenen.

Naa - Mandag aften kl. 9. Skulle vi være ved Hornafj.
Men vi sejlede lige forbi. Skibet kunde ikke gaa
ind i fjorden paa grund af de store Bølger. Og inde
paa land ville de ikke ha noget med at sende en
fiskerbaad ind paa åen - saa vi kunne komme ind
med den. Der var sikkert ogsaa nogen risiko ved
at komme ombord i en saadan lille baad inde i
de store Bølger. - Saa jeg tænkte at det endelig galt
var meget snart at vi sejlede videre til et roligere
sted. Omkring 100 km. maatte vi sejle nordligere
og det alt held saa der en lille parketbaad - herude
Dreid - som var forsinket - og til den var der hele
græferet saa den ventede paa os. Kl. 2 om natten
kom vi over i den - først med i en fiskerbaad - der
var ingen haar der - men ret rolig vand - Vi kom
ind i den Rahys med i Drimou af parketbaaden. Der var

29-7-48

megetlig varmt- og Arla blev søng igen med det sømme.
Vi var sammensvorne derved. Til at begynde med saa
jeg paa en stal og lagde hovedet ned paa armen paa
bordet og forsøgte at sove. Men jeg kunde ikke sænke
fron og tilbage paa bordet. Det var ikke til at holde
ud. Saa rejste jeg mig - og Svavar sprang om jeg blev
søng. - Men det var jeg nu ikke - og svangede over til
en krog i Kabytten hvor der laa en rygsæk. Op ad den
faldt jeg saa i søvn. - og vaagnede først ved halvottetiden
da vi var kommet til hornaf. Vi laa en halvtime
til inden for indsejlingen og ventede paa lods. Vi
gysede op og ned. Inde paa fjorden kom vi saa over
i en fiskerbåd og saa endelig i land. Svavar brød
lægen - stod og tog imod os - og saa hjem til hans
forældre og drukkede snart Kaffebrød.

Hos Svavar har jeg saa baet min i nogle dage - og har
faaet et varetak. Ham far er meget sød - en rar
gæmning - der arbejder med i brøgen. Moderen er
meget reservet - men det er kun sikkert over for
alle fremmede. I det mindste har jeg faaet god
mad i nogle dage. I dag har vi faaet Laksearré
som Svavar og jeg var inde og fange paa fjorden i
Gaar. Vi havde net med og satte - og holdt saa
øje med om nogle af kørkproppene bevægede sig -
Saa var der gaaet en laks i garnet - og Svavar var
meget glædet til at faa fat i den. Vi fangede
16 stk. Saa det var ikke daarligh.

I Gaar var vi ogsaa borte hos Brøgers foreningsbestyrer
og saa paa de væreder han havde lovet at vi måtte
bo i. Det er meget primitivt, Men jeg tror at jeg

flytter derhen paa Mandag. Det er en ret stor stue
med en mass brækojer. Det bringes om Vinteren,
naar der i haven kommer mange fiskerbåde - og
fiske der fra.

Men Omegnen her er dejlig. Lige saa dejlig som vi har
brakt det beskriver. Selvfølgelig med det grønne land
omkring og inde omkring igen - alle bjergene. Til
den ene side - mod Vest - de store jøkkler - saa man
ser skæres sig gennem bjergene med indad Fjorden.
helt til venstre - det højeste bjerg paa Island - men
det synes min noget mindre end de andre bjerge
her omkring - fordi det er længere borte.

Den første dag vi var her spaserede jeg en tur ad land
derover det stykke ind over det grønne land. Og
da var salen fremme - efter at det havde været græs
vejs i flere dage. Og da vi var inde paa fjorden
var det høje - og man kunne ikke se ret langt.
Her hører en ret kraftig branding - hoved der stoder
mod de lange smalle landtænger - eller sandtænger
der ligger foran hele den brede fjord.

Vi hørte jeg at jeg faar anledning til at komme
noget tæt ind i bjergene - i det mindste vil
jeg selv forsøge nogen.

Ligeni efter kaffen snakkede jeg med Svava om
den nedslidning i Reykjavik. Men hun gav mig ikke
noget rigtig raad om hvad jeg skulde gøre.

Hå det mig godt at vi ses - og jeg hører at I har
Penge - mange Rarlige biskener fra jeres blanding.